

25 Яко ѿ въсѧль, като се грыжѧ, може да придаде на възрастатъ си єдинъ лакотъ;

26 Яко прѹче за вѣсма мѣлко то не можете, защо се грыжате за дрѹгите;

27 Глѣдайте крінове тво, каквѡ растатъ: не тѹдатсѧ ни предатъ: и говоримъ ви: защо ни Соломонъ въ сичка та твоѧ слѣба се ѿблѣче, като єдинъ ѿ тѧ.

28 И ѿко траバ та, којто є днѣсь на полѣ то, а оутро се фжрла въ пеци та, Бгъ таќѡ ѿблѣчи, колько пѣвчес въсѧль, маловѣрѹи;

29 И вѣре не трасѣте ишо ще да гдѣте, или ишо ще да пїете: и не възносейтсѧ.

30 Защото сички те тіа работы ѿзъчници те ѿ тоба свѣтъ ги трасатъ; а Стѣцъ въашъ знѣ че ви требува та тіа.

31 Но трасѣте царство то Бжїе, и сички те тіа ще да ви се придаатъ.

32 Не вѣйсѧ, мѣлое стадо: защото Стѣцъ ѵзволи да ви даде царство.

33 Продайтие стока та си, и, дайтие мѣлостынѧ, напрѣвте си кеси, којто не оувехтеватъ сокровище на небо то, којто се не оумалава, (тамѡ) гдѣто ни патъ се приближава, ни молеца развали.

34 Защото гдѣто є сокровище то въше, тамѡ ще да вѣде и скрѹе то въше.

35 Да вѣждатъ половини те ви ѿпасаны, и свѣтилици те ви запалени:

36 (Бждетe) и вѣре подобни на Снѧ, којто чакатъ господарятъ си, кога ще да се вѣрне ѿ свадба та; и като дойде та почбка, да мѣ ѿврати тоба часъ.

37 Блажени са Снѧ раби, којто като дойде господар ѿ имъ, ще да ги намери вѣдни: воистини ви говоримъ, защо ще се ѿпаше, и ще даги тѣри да сѣднатъ, и ще да замине да имъ послужи.

38 И ѿко дойде въ пѣрва та стрѣжа, или во вѣтра та стрѣжа дойде, и намери ги таќѡ (вѣдни): блажени са Снѧ раби.

39 И тоба знайтие: защо ѿко вѣ знаѣлъ господаро на-кжиша та, въ кой часъ хайдѣтино ще дойде, вѣрѣлъ въ воистини, и не вѣ дѣлъ да мѣ подкопатъ кѣшата.

40 И вѣре прѹче вѣждете горѣви: защото въ којто часъ не мыслите, Снѧ человѣческий ще да дойде.

41 И рече мѣ Пётръ: Гдѣ, намѣли токмо дѣмашъ тај пригчка, или на всички те;

42 И рече мѣ Гдѣ: кој є прѹче Снѧ вѣрни строй-